

FESTIVAL DE MÚSICA POLONESA

Catalunya, del 17 al 31 d'octubre del 2014

Presentació

Després de la visita de la famosa companyia catalana La Fura dels Baus, que va representar "Els trojans" d'Hector Berlioz al Gran Teatre de l'Òpera Nacional de Varsòvia i les actuacions regulars del conegut gambista Jordi Savall als diversos festivals de música a Polònia, els artistes catalans segueixen despertant admiració i interès a Polònia. De fet, alguns elements de la cultura catalana van jugar un paper important en la lluita polonesa per la democràcia, com l'adaptació al polonès de l'"Estaca" de Lluís Llach, que va esdevenir l'himne no oficial de Solidarność.

Tanmateix, en els últims anys, la península ha presenciat una gran varietat de propostes culturals procedents de Polònia, com la presentació de l'òpera del Rei Roger de Karol Szymanowski al Gran Teatre del Liceu a Barcelona, amb la posada en escena de Mariusz Treliński. La bona acollida d'aquests esdeveniments ha impulsat la creació del Festival de Música Polonesa a Catalunya, amb l'objectiu de presentar i promocionar les obres dels compositors polonesos més grans, com Frederic Chopin, Karol Szymanowski i les d'Andrzej Panufnik, que aquest any celebra el seu centenari del naixement.

Molt aviat, entre el 17 i el 31 d'octubre, la seva música sonarà a Rubí, Banyoles, El Vendrell i Reus, ciutats i pobles de Catalunya que disposen d'excel·lents instal·lacions i d'un públic tan entusiasta com exigent. El festival l'inaugurarà el Quartet Lutosławski el 17 d'octubre a l'Auditori del Museu Municipal Castell a Rubí. El grup el formen artistes de gran talent que combinen un repertori contemporani amb obres clàssiques, romàntiques i de jazz. Segell com Naxos i Accord s'encarreguen d'enregistrar les seves interpretacions.

L'estrella del festival serà Iwona Sobotka, una destacada soprano polonesa, mereixedora del primer premi i Grand Prix del prestigiós Concurs Internacional de Música de Brussel·les. L'artista, resident a Barcelona, és una habitual en els principals auditoris i teatres d'òpera del món. Entre les seves gravacions destaca un disc de cançons de Karol Szymanowski enregistrat per EMI Classics, juntament amb Sir Simon Rattle i l'Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Iwona Sobotka oferirà un recital líric amb el pianista Ángel Cabrera a l'auditori de l'Ateneu de Banyoles el 18 d'octubre.

La culminació del festival serà el concert del 26 d'octubre a l'Auditori Pau Casals del Vendrell, de l'orquestra catalana Camerata XXI, sota la direcció de Tobias Gossmann. Interpretaran un programa per a orquestra de cambra, que inclou la Suita Antiga Polonesa d'Andrzej Panufnik. El concert es repetirà al Teatre Fortuny de Reus el 31 d'octubre, coincidint amb la clausura del festival.

El festival l'organitza l'Associació IDEA, en col·laboració amb el Consolat General de la República de Polònia a Barcelona i la Fundació Jardins Musicals de Varsòvia i compta amb el patrocini honorífic de S.E. Tomasz Arabski, ambaixador de la República de Polònia al Regne d'Espanya.

Els convidem al Festival de Música Polonesa a Catalunya, un resultat excel·lent de la col·laboració entre amants de la música, artistes d'arreu el món i les institucions que ho han fet possible.

Pawel Jan Marciniak
Director del Festival

Auditori del Museu Municipal Castell, Rubí

17.10 Quartet Lutosławski

21:00

Marcin Danielewski – violí
Marcin Markowicz – violí
Artur Rozmysłowicz – viola
Maciej Młodawski – violoncel

Programa:

Mozart	Quartet de corda en Do major KV 465
Markowicz	Quartet de corda nº3
Szymanowski	Quartet de corda nº 2, op. 56

Auditori de l'Ateneu, Banyoles

18.10 Recital líric

21:00

Iwona Sobotka – soprano
Angel Cabrera – piano

Programa:

Chopin
Perkowski

Karłowicz

Guastavino

Obradors

Montsalvatge

Desitjos, Bailet bonic
Mira florir les estrelles blanques
Xu, Xu
A vegades, quan no massa
Parla'm encara
Eròtiques
Com feren les primeres estrelles
Amb la nova primavera
Milonga de dos germans
La rosa i el Salze
Pampamapa
A l'amor
Del cabell més subtil
El vito
Cançó de bressol per adormir un negret
Cant negre

Auditori Pau Casals, El Vendrell (Sant Salvador)

26.10 Orquestra Camerata XXI

12:00

Tobias Gossmann - director
Iwona Sobotka - soprano

Programa:

Panufnik
Respighi
Turina
Karłowicz
Kilar

Antiga Suite Polonesa
Il Tramonto
Oració del Torejador
Serenata
Orawa

Teatre Fortuny, Reus

31.10 Orquestra Camerata XXI

21:00

Tobias Gossmann - director
Iwona Sobotka - soprano

Programa:

Panufnik
Respighi
Turina
Karłowicz

Antiga Suite Polonesa
Il Tramonto
Oració del Torejador
Serenata

Artistes

Lutosławski Quartet

Quartet es va formar al 2007. Desde llavors han actuat a molts festivals i sales de concerts de: Polònia, Grècia, Bèlgica, Alemanya, Turquia, Hong Kong, Corea del Sur, Japó, Singapur, Xina i Bulgària. El quartet ha treballat conjuntament amb Andrzej Bauer, Bruno Cani, Paul Gulda, el Quartet de Silèsia, el Quartet Royal String, Tomasz Strahl, Richard Groblewski, Nicholas Daniel, Eugen Indjic, Garrick Ohlsson, Michel Lethieki-

em i jazzistes excepcionals com Kenny Wheeler, John Taylor i Uri Caine.

El grup va gravar el primer disc del món amb les creacions de Witold Lutoslawski, que els va portar a ser nominats al Premi Frydery del 2009. L'any 2010 van presentar el seu àlbum Bridge, un recull de la música per a quartets de D. Xostakóvitx, K. Szymanowski i M. Markowicz. Al 2012, amb la discogràfica Naxos van gravar les composicions per a quartets de Grazyna Bacewicz.

El Quartet Lutosławski interpreta música contemporànea, donant a conèixer arreu la música polonesa més popular, incloent les obres de compositors com Witold Lutoslawski, Grazyna Bacewicz, Karol Szymanowski i Marcin Markowicz - compositor i membre del Quartet.

El Quartet Lutosławski actúa com a grup al Fòrum Nacional de Música de Wrocław (Polònia).

Iwona Sobotka, soprano

Va començar la seva carrera internacional al guanyar el Grand Prix i el primer premi al prestigiós Concurs Internacional de Cant Reina Elisabeth a Brussel·les. També ha estat galardonada a l'Audició Internacional d'Ar-

tistes Est i Oest a Nova York, al Concurs d'Interpretació de la Cançó Polonesa Artística a Varsòvia i al Concurs Vocal Paderewski a Bydgoszcz.

Ha actuat a gairebé tots els països d'Europa, així com a Japó i a Amèrica, a llocs de gran rellevància com la Filharmònica de Berlín, la Konzerthaus de Viena, el Carnegie Hall de Nova York, la Salle Pleyel de París, el Royal Albert Hall de Londres, el Palais de Beaux Arts de Brussel·les i el Suntory Hall de Tokio.

Iwona Sobotka és molt apreciada per el seu repertori vocal polonès – concretament per les obres de Karol Szymanowski. L'any 2004 va presentar el seu primer disc en solitari, un recull de les cançons de Karol Szymanowski, editat per la discogràfica Channel Classics que la feu mereixedora del Premi de l'Acadèmia Fonogràfica Polonesa Fryderyk a la millor gravació de música polonesa. El següent disc també va ser una recopil·lació de les

cançons de Szymanowski, aquest cop enregistrat per EMI Classics amb la participació de l'Orquesta Sinfònica de la ciutat de Birmingham sota la direcció de Sir Simon Rattle.

Al 2010, convidada pel pianista Piotr Anderszewski, l'artista va participar al cicle de concerts Szymanowski Focus, que promou la música d'aquest i altres compositors al Wigmore Hall de Londres i al Carnegie Hall de Nova York. De fet, ha participat en molts festivals de prestigi, com ara La Folle Journée al Schleswig-Holstein Music Festival, al Festspiele Mecklenburg-Vorpommern, al Musical Olympus Festival, a Wratistavia Cantans, a Chopin y la seva Europa, i al Fes-

tival de Música Polonesa, entre d'altres.

A l'última temporada, Iwona Sobotka, ha debutat amb el seus papers de Violetta (La Traviatta), Julieta (Romeu i Julieta) i Micaëla (Carmen). També s'ha fet present a una sèrie de recitals a Polònia i Espanya de la mà del pianista Àngel Cabrera, que ha enregistrat les peces de Fryderyk Chopin amb Play-Classics. Aquest setembre ha debutat a l'Òpera de Perm (Rússia) com a Tatyana (Eugen Onegin) i Donna Anna (Don Giovanni).

És graduada per l'Acadèmia de Música F. Chopin de Varsòvia i l'Escola Superior de Música Reina Sofia de Madrid, on va estudiar sota l'eminent artista i mestre Tom Krause.

Àngel Cabrera, piano

El pianista és considerat internacionalment un dels millors intèrprets de la seva generació. Nascut a Guadalajara inicia els seus estudis amb Esther Zillarbide en el conservatori de la seva ciutat natal i més tard es fa hereu de les millors tradicions de l'escola russa, espanyola i francesa del piano a través de grans mestres com Galina Eguiazarova, Eldar Nebolsin, Marta Gulyás i Aldo Ciccolini amb el que va fer feina durant anys a Itàlia, França, Espanya i Alemanya a centres de gran prestigi com la Folkwang Universität der Künste de Essen, la Escuela Superior de Música Reina Sofía i el Real Conservatorio Superior de Música de Madrid.

Guardonat amb nombrosos premis, entre

ells el I José Iturbi International Music Competition d'Amèrica i el XVI Concurso Internacional de Piano José Iturbi de València, actua regularment als festivals i les sales més importants del món, col·laborant amb els solistes de l'Orquestra del Festival de Lucerna, l'Orquestra Filharmònica de Berlín i l'Ensemble Berlin, entre d'altres.

Realitza una intensa activitat artística, tant com a solista com a pianista acompanyant de cant i música de cambra, col·laborant amb músics tan importants com Gerard Couseé, Teresa Berganza, Reri Grist, George Benjamin, Tom Krause, Helen Donath i amb orquestres com l' Orquestra de la Escuela Superior de Música Reina Sofía, Sinfonieorchester Orchesterzentrum de Dortmund i la TMC Orchestra de Tanglewood sota la direcció de Cristian Macelaru, Rafael Frühbeck de Burgos i Max Bragado.

Àngel Cabrera se ha presentat amb gran èxit a festivals com el Encuentro de Música y Academia de Santander, Societat de Concerts de Friburg, Festival Al Bustan Líbano, Klavier Festival Ruhr a Essen, Landsberger Sommermusiken Festival, Chopin Unwrapped London, Tanglewood Music Festival, Festival de Montpellier, i ha realitzat nombroses gravacions per RNE, RTVE, RADIO FRANCE y CLASSICFM.

L'Orquestra CAMERATA XXI

L'Orquestra CAMERATA XXI va ser fundada l'any 2003. Des d'aleshores s'ha guanyat ràpidament el reconeixement i l'estima del públic i crítics, essent considerada una de les orquestres més notables del present i amb més projecció de futur.

Han col·laborat amb l'orquestra directors i solistes de reconegut prestigi internacional, com Miguel Ángel Gómez Martínez, Edmon Colomer, Koji Kawamoto, Vasko Vassilev, Wen-Sinn Yang, Tamar Iveri, Michèle Crider,

Renato Bruson, Badri Maisuradze i Paata Burchuladze. Des de la seva creació el director titular és Tobias Gossmann.

El juny de 2009 l'orquestra va realitzar una gira pel Japó, actuant, entre d'altres sales, a l'Òpera de Tòquio i a la Symphony Hall d'Osaka. L'any següent participa al Festival Internacional de Música de Toledo.

El 2011 l'orquestra va oferir tres concerts en el marc de les Festes Decennals de Valls, amb la interpretació del Ballet "Ariel" (estrena mundial absoluta) i de l'obra "Pandora", ambdues del vallenc Robert Gerhard, i va actuar al Gran Teatre del Liceu amb motiu de la Gala Lírica "Òpera Solidària", apadrinada per Montserrat Caballé i retransmesa en directe per TV.

Enguany ha estat presentat el CD enregistrat a l'Auditori "Josep Carreras" de Vila-seca, amb la participació de l'orquestra juntament amb la pianista Ingrid Fuzjko Hemming, amb qui ha realitzat una nova gira pel Japó durant el passat mes de març.

Tobias Gossmann, director

Tobias Gossmann va néixer a Siegen (Alemanya). Va cursar els estudis professionals a la "University of Music and Performing Arts" de Viena, on estudià violí, piano i direcció orquestral. Aquesta prestigiosa institució li concedí el diploma artístic amb els més alts honors.

La seva carrera professional començà com a líder i concertino de l'orquestra de cam-

bra vienesa "Maurice Ravel Ensemble". Més tard ocupà la plaça de concertino associat a l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu de Barcelona durant més de deu anys.

A partir del 1999 decideix dedicar-se fonamentalment a la direcció orquestral, celebrant la seva presentació oficial amb l'Orquestra de Cambra d'Andorra. Des d'aleshores, ha estat convidat a dirigir al Festival Orchestra of Canford, la Folkwang Chamber Orchestra Essen, la Radio FM Orchestra Sofia, la Radio Orchestra Pilsen l'Orquestra de Cadaqués i l'Orquestra Filharmònica d'Oviedo, entre d'altres. L'Orquestra Nacional de Tailàndia el convidà a dirigir una nit de gala a Bangkok per a celebrar el 70è aniversari de Sa Majestat, la Reina Sirikit de Tailàndia.

El 2003 fou nomenat Director Musical i Director Principal de l'Orquestra Simfònica CAMERATA XXI, càrrecs que continua ocupant en l'actualitat.

Música Polonesa

L'any 1838 a l'hotel barceloní Cuatro Naciones a La Rambla 40 de Barcelona es registrà en Frederic Chopin. És difícil valorar que era el que li va inspirar més: la composició de Rossini o precisament aquesta visita a Barcelona, però tres anys més tard entre les novetats editorials va aparèixer la seva Taranatella, una composició sense dubte arrelada en la dansa tradicional espanyola.

Les inspiracions ibèriques es noten també a l'obra del compositor polonès el "més gran després de Chopin" com es solia descriure'l a Karol Szymanowski. Aquest artista que va introduir la música polonesa al segle XX, no tan sols en el sentit estricte, ja que creava a cavall de les dues èpoques, sinò també en el sentit d'haver obert les seves portes, un tant estretes, a les novetats de l'oest, visqué molt intensament la seva estada al País Basc a l'estiu de l'any 1925. Nombrosos viatges que va dur a terme cap a l'interior d'Espanya el van donar un imatge d'una cultura que el tenia fascinat, fins llavors un tant indirectament per l'atracció per l'obra de Maurice Ravel, d'origen basc, atret per la cultura espanyola (recordem tan sols l'inmortal Bolero de la seva autoria o la destacada Rapsodia espanyola).

Després de Szymanowski, encara que Polònia va ser tocada pel cataclisme de la II guerra mundial, començaren a brillar cada vegada més les estrelles de dos compositors, Witold Lutosławski i Andrzej Panufnik, qui es guanyà la vida durant el caos de la guerra tocant en un duet de piano en la cafeteria varsoviana Art i Moda (Sztuka i Moda). I encara que els camins d'ambdós artistes es van separar després de la guerra: Lutosławski sobrevivia al sistema opressiu del país, mentre que Panufnik havia triat la vida a l'exili, les celebracions de l'any passat del centenari del naixement del primer i l'actual del segon, permeten fer comparacions, pensar en les influències mútues, les semblances i les diferències diametralment entre ells.

Vint anys després de Lutosławski esdevingué un any particularment generós per a la música polonesa. Vingué al món la „generació '33", al que pertanyen els compositors que a la segona meitat del segle XX accediren al parnàs musical: Krzysztof Penderecki, Henryk Mikołaj Górecki, Wojciech Kilar. L'últim, malgrat el seu començament fort com a compositor avantguardista, més endavant es convertí en un dels principals compositors de música de cinema. Wojciech Kilar, l'autor de la música per a més que cent setanta pel·lícules, composava per als més famosos representants de l'escola polonesa de cinema: Wajda, Polański, Kieślowski, com també per als directors estrangers (Francis Ford Coppola, Jane Campion, James Gray).

L'any 2010, per commemorar l'estada de Chopin a Cuatro Naciones, es col·locà una placa a l'hotel. Per commemorar les vacances AD 1925, Szymanowski va escriure dues cançons basques. No és d'extranyar. Espanya embruixa, atrau i és capaç de seduir. La visita la gent genial, la visiten els turistes normals. Aquest any la visitarà la música polonesa. Què fruits donarà aquest viatge? El temps ho demostrarà.

Compositors

**Fryderyk
Chopin**
(1810-1849)

Compositor i pianista. Va néixer a Żelazowa Wola, a prop de Varsòvia i morí a París. És el músic polonès per excel·lència, autor d'obres exclusivament per a piano. Començà a tocar piano amb sis anys amb el professor Wojciech Żywny, que mentre l'introduïa al món de la música de la mà de Bach i Mozart, aviat es veié superat per el seu alumne. El petit Chopin començà a presentar-li les seves pròpies composicions: poloneses, marxes i variacions, així que Żywny recomanà als seus pares que busquessin un professor més preparat. Així, Chopin començà a estudiar amb Józef Elsner, el personatge principal de la vida musical de Varsòvia. L'any 1829, després d'acabar la carrera, Chopin sortí de Varsòvia per fer una gira de concerts des de Dresde i Viena cap a París. Però el seu viatge es convertí en l'exili, i es que tan sols unes setmanes després de la seva sortida, va tindre lloc a Varsòvia la insurrecció polonesa contra els russos, coneguda com l'Aixecament de Novembre.

Chopin ràpidament es féu famós a França i als concerts presentava les seves pròpies composicions. Es dedicava també als assumptes relacionats amb l'exili polonès, mantenint contacte amb les famílies poloneses nobles establertes a París. Allà, al 1836, conegué a George Sand, una escriptora controvertida i assídua dels salons artístics de París. Gràcies a ella i en la seva companyia, duia una vida intensa i composava molt més. Com que patia de tuberculosi, va haver de fer molts viatges per cuidar la seva salut fràgil. Amb la George Sand sovint visitava Mallorca (Vallde-mossa) i Nohant, que arribà a convertir-se en la seva segona residència. Durant els mesos d'estiu s'instal·laven allà, i a l'hivern tornaven a París, on Chopin composava, donava classes, tocava concerts i es dedicava a l'edició. La relació amb George Sand s'acabà al 1846. L'infeliç Chopin va intentar recuperar l'equilibri i es dedicà als concerts i viatges

Chopin morí amb només 39 anys. Fou amic de molts i grans artistes com Franz Liszt, Hector Berlioz o Eugene Delacroix. Les restes mortals de Chopin es troben al cementiri de Père-Lachaise, però la seva germana va fer portar el seu cor dins d'una urna a Varsòvia, tal i com desitjava el compositor, on es col·locà en un pilar de l'Església del Sagrat Cor.

**Karol
Szymanowski**
(1882-1937)

Compositor, pianista, pedagog i escriptor. És un dels compositors polonesos més extraordinaris i principal representant del moviment musical Polònia Jove. Va néixer a Tymoszwówka, avui territori ucraïnès, dins d'una família d'amplis interessos artístics.

Abans d'iniciar els seus estudis a Varsòvia, havia estudiat a Elizawetgrad, on es va familiaritzar amb la música romàntica. Després

es va formar al Conservatori de Varsòvia, sota la direcció de Zygmunt Noskowski i més endavant a Berlín. Va ser allà on va conèixer a Richard Strauss, que va inspirar les seves primeres simfonies. Szymanowski viatjava molt, tant pels concerts que donava, com per propi plaer, a França va conèixer a Claude Debussy i la música de l'impressionisme.

Karol Szymanowski fou rector del Conservatori de Música de Varsòvia i també president de l'Associació Internacional de Música Contemporània (ISCM). Durant els anys 20, per qüestions de salut, va haver-se d'instal·lar a les muntanyes Tatres, on conegué de prop el folklore muntanyès, que tan intensament l'inspirà. Per exemple, el ballet Harnaise es fruit del seu interès per la regió de Podlahe, mentre que a Stabat Mater, s'hi reflecteix l'impacte que aquesta

zona tingué sobre el llenguatge musical del compositor. Tot i així, a Zakopane s'esforçava per mantenir amistat amb aquells artistes que l'anaven a visitar i per fer vincles amb els habitants del lloc.

Es sabut que Szymanowski tenia inclinacions homoeròtiques que es plasmen a la seva obra, com ecos de preferències poc comunes per a l'època, tant a la temàtica de les seves composicions musicals com a la seva obra literària. La novel·la Efebos ens parla de la seva fascinació per un jove ballarí.

Karol Szymanowski morí a un sanatori de Lausana (Suïssa), on rebia tractament per la tuberculosi, malaltia que va patir durant anys. Deixà unes esplèndides obres musicals, així com també una nombrosa col·lecció d'assajos, poesies i esborranys d'obres teatrals.

Piotr Perkowski
(1901-1990)

Compositor i pedagog. Va estudiar composició al Conservatori de Música de Varsòvia, a la vegada que perfeccionava els seus coneixements sota la direcció del mestre Karol Szymanowski. Un cop acabat el conservatori, va continuar la seva formació a París, on va coincidir amb Albert Roussel. Quan va tornar a Polònia va endinsar-se de ple en la vida artística: formava part de diverses associacions musicals i va arribar a ser director d'importants acadèmies superiors de música, entre d'altres fou vicepresident de la delegació polonesa de l'Associació Internacional de Música Contemporània.

Quan va arribar la II Guerra Mundial va haver de realitzar la seva activitat pedagògica en la clandestinitat, mentre seguia tocant

concerts i a l'acaball del conflicte va lluitar per la reactivació de la vida musical polonesa, dirigint l'Auditori de Cracòvia i la Gran Orquestra Simfònica de la Ràdio Polonesa a Katowice. Finalment es va traslladar a Varsòvia, on fou anomenat director del Departament de Música del Ministeri de d'Art i Cultura i elegit com a president de l'Assemblea de Compositors Polonesos.

Va continuar mantenint relació amb l'acadèmia superior de música de Varsòvia, on fou catedràtic de Composició. El seu compromís amb l'activitat artística comunitària sovint es contraposava amb la seva vocació com a compositor, així mentre abans de la guerra se'l considerava el principal representant del corrent neoclàssic, va acabar mantenint-se al marge de la composició, dedicant-se a tasques més socials i organitzatives.

De totes formes, com a artista, mai va deixar de perseguir la perfecció a la seva creació, fet que queda evidenciat a les múltiples versions que feia de les seves composicions, constantment revisades i corregides. Malauradament moltes es cremaren durant la guerra i l'artista en va poder recuperar molt poques.

Mieczysław Karłowicz (1876-1909)

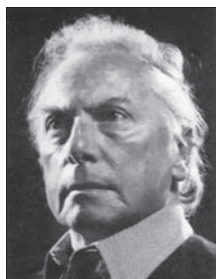
Compositor i director d'orquestra. Es va criar en un ambient musical. El seu pare, un conegut científic i periodista, tocava el violoncel i el piano, i la casa dels Karłowicz era una mena de saló artístic. El petit Mieczysław va començar tocant el violí, i després dels trasllats de la seva família a Heidelberg, Praga i Viena, per finalment acabar a Varsòvia, va començar els estudis d'harmonia, contrapunt i va iniciar-se en la composició.

L'any 1895 va viatjar a Berlín, on va iniciar formalment els estudis de composició. Des de l'estranger, escrivia a prestigioses musicals de Polònia, exposant la seva preferència pel corrent neoromàntic, sent Richard Wagner el seu ideal d'obra.

La música de Karłowicz es pot considerar un pont entre el romanticisme amb el modernisme del segle XX. La forta impressió que

li causava la poesia modernista polonesa de la corrent Polònia Jove es va veure plasmada al cicle de cançons composades per l'acompanyament dels poemes de Kazimierz Przerwa-Tetmajer, el poeta màxim representant del fin de siècle. L'any 1901 va acabar la carrera universitària i va retornar al seu país, on va començar a lluitar per una major presència de música polonesa al repertori de l'Auditori de Varsòvia. Mieczysław Karłowicz va ser un dels més importants creadors del poema simfònic de música polonesa, escrigué sis composicions d'aquest tipus, de les quals les més famoses són Les ones que tornen, Les cançons perdurables i Stanisław i Anna Oświecimowie.

Va recolzar activament el grup de compositors de Polònia Jove, que apostaven per la modernitat dins la música polonesa, com fou el cas de Karol Szymanowski. Al 1907, Mieczysław Karłowicz es va traslladar a Zakopane, capital dels Tatres i cor de la cultura durant el canvi del segle. Allà va descobrir i promoure la cultura de la regió de Podhale, com molts dels artistes que residien i creaven allí. Mieczysław Karłowicz era un apassionat l'escalada i se'l considera un dels pioners del tatnenisme. Però el seu amor per les muntanyes resultà ser tràgic: va morir enterrat sota un allau durant una excursió d'esquí en solitari.

Andrzej Panufnik (1914-1991)

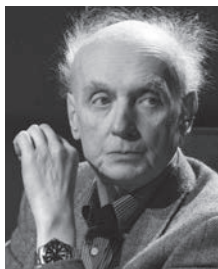
Compositor i director d'orquestra. Va néixer en una família d'amants de la música: el seu pare era lutier i la seva mare, violinista. Tot i que amb la seva àvia va iniciar-se al piano, al Conservatori de Música de Varsò-

via va escollir la percussió. Ben aviat, però, els seus interessos van canviar i es va concentrar en Teoria de la Música, Composició i Direcció Orquestral. Un cop acabats els seus estudis, va seguir formant-se al Conservatori de Viena, però just abans de l'escat de la II Guerra Mundial decidí tornar a Polònia on, durant l'ocupació nazi, es guanyava la vida tocant el piano amb Witold Lutosławski als cafès varsovians. Junts interpretaven obres de Bach, Chopin, Ravel, Gershwin, mentre que pel seu compte, anava treballant la II Simfonia i l'Obertura Tràgica. Per desgràcia, poques de les obres composades llavors sobrevisqueren el conflicte bèl·lic.

Després de la guerra, Panufnik es traslladà a Cracòvia, on havia acceptat el càrrec de Director de l'Orquestra Filharmònica, al temps que era Director de Música de la Productora Cinematogràfica de l'Exèrcit Polonès de Łódź. L'any 1950 fou crucial pel que fa a les decisions que marcaren la vida del compositor. El viatge a la URSS, com a representant de l'Associació de Compositors Polonesos, el va fer comprendre el pes de la intervenció de l'estat a l'art i la cultura. Va començar a plantejar-se l'exili i al 1954, a través de Suïssa, marxà a Anglaterra, on passaria la resta de la seva vida.

Les autoritats de la República Popular de Polònia van castigar la seva sortida il·legal del país amb la prohibició d'interpretar i

publicar les seves obres, així com escriure sobre el compositor i la seva creació. El Panufnik dels anys 50, que havia estat director de l'Orquestra Simfònica de la ciutat de Birmingham, poc tenia a veure amb el dels 60, quan es dedicava exclusivament a compondre i dirigia tan sols ocasionalment. La prohibició d'esmentar a Panufnik a Polònia es revocà a l'any 1977, però la seva música no tornà als auditoris polonesos fins al 1989, quan va caure el comunisme. Els músics més cèlebres del segle XX li encarregaven composicions: Leopold Stokowski, Mścisław Rostropowicz, Yehudi Menuhin. Just abans de la seva mort, Andrzej Panufnik, revé de la Reina Isabel d'Anglaterra el títol nobiliari.

Wojciech Kilar
(1933-2013)

Compositor, pedagog, pianista. Naixé a Lwiv, però el seu inici amb el piano fou durant la seva estada a Rzeszów. Va estudiar a l'Escola Secundària de Música de Cracòvia i va concloure les seves classes de piano i composició a l'Escola Superior de Música de Katowice. Un cop graduat, va participar als Cursos Internacionals d'Estiu de la Nova Música a Darmstadt. Després de la graduació participà als Cursos Internacionals d'Estiu i més tard fou becat pel govern francès, tenint l'oportunitat d'estudiar a París amb la famosa professora Nadia Boulanger (1959-60).

Després d'un període neoclàssic, va obrir una etapa de cerca de sonoritat. Junt amb Krzysztof Penderecki i Henryk Mikołaj Górecki crearen l'escola polonesa d'avantgar-

da. D'aquest període prove l'obra Riff 62 que constitueix la quinta essència dels plantejaments compositius del jove Kilar. A finals del segle XX, el compositor s'apropà a idees nacionals i religioses que marcaren la seva trajectòria, en simplificar el seu llenguatge musical.

És en aquesta època quan crea obres d'inspiració folklòrica (Kzesany, Siwa mgła, Orawa), en les que evocava esdeveniments de la història de Polònia i la seva cultura.

Altres peces, com Angelus i Bogurodzica demostraven, demostren el profund sentiment religiós d'aquest compositor, que amb els anys va anar definint la seva postura sobre religió i nació polonesa.

A partir dels anys 70, Wojciech Kilar es va concentrar en la producció de música cinematogràfica. Treballava de la mà de grans directors polonesos: Krzysztof Zanussi i Kazimierz Kutz (amb qui compartia un fort sentiment cap a Silèsia). Composà bandes sonores per a més de 170 pel·lícules. És l'autor de la banda sonora del Pianista de Roman Polański, Dracula de Francis Ford Coppola, La terra de la gran promesa, La venjança i El senyoret Tadeu d'Andrzej Wajda.

Equip del Festival

Pawel Jan Marciniak

Director del Festival

Ryszard Kubiak

President de la Fundació Ogrody Muzyczne

Piotr Labanov

Gestió i contractació

Carla Tarnawski

Responsable de comunicació

Agnieszka Topolska

Elaboració del programa

Organització

Iniciativa co-finançada
pel Ministeri de Cultura
i Patrimoni de la República
de Polònia i Consolat
General de la República
de Polònia a Barcelona

Col·labora

Fundacja Ogrody Muzyczne

Consolat General
de la República de Polònia
a Barcelona

**Ministry of
Culture
and National
Heritage of
the Republic
of Poland.**

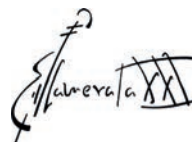
Partners

Ajuntament de Banyoles

Ajuntament de Rubí

Patrocini Honorífic

S.E. Tomasz Arabski

Ambaixador de la República de Polònia al Regne d'Espanya

musicapolonesa

www.musicapolonesa.cat